

Sygn. akt: X C 226/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna w G.**

przeciwko **M. S. (1)**

o zapłatę

orzeka:

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od powoda (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz pozwanego M. S. (1) kwotę 617 zł (słownie: sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt XC 226/16

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. S. (1) kwoty 2 169,21 złotych tytułem niezapłaconej należności na energię elektryczną dostarczoną pozwanemu przez powoda do jego posesji.

Pozwany M. S. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż wobec braku zamieszkiwania kogokolwiek na tej posesji, naliczenie zużytej energii elektrycznej jest błędne.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 23 lipca 2001 roku strony zawarły umowę kompleksową, na mocy której do posesji pozwanego, domku jednorodzinny położony w L., przy. ul. (...) pozwany dostarczał energię elektryczną.

W okresie od 2006 roku do chwili wyrokowania w sprawie budynek pozostaje niezamieszkały. W latach 2006-2008 pozwany przebywał za granicą w Irlandii, celem pracy zarobkowej. W latach 2009-2011 budynek był zalewany od strony wód gruntowych na skutek wadliwych prac przy budowie autostrady (...) co spowodowało, iż nie nadaje się on do zamieszkiwania praktycznie do chwili obecnej. Przez cały ten okres jedynym odbiornikiem prądu w domu pozwanego była słaba żarówka, włączająca się o zmierzchu. Jedyną osobą, która w czasie nieobecności pozwanego,

na jego prośbę bywała w tym budynku, celem doglądania go i sprawdzenia „po sąsiedzku” była sąsiadka M. S. (2). Pozwany faktycznie zamieszkuje w domu po swojej matce, pod sąsiednim adresem G. 6.

Pozwany już w 2007 roku stwierdził nadmierne obciążenie go kosztami energii elektrycznej przez pozwanego. Wniesiona przez niego reklamacja spowodowała badanie licznika u pozwanego, co jednak nie zmieniło sytuacji. Układ pomiarowy nadal naliczał bardzo duże zużycie energii elektrycznej. W dniu 12 września 2013 roku służby powoda dokonały wymiany licznika energii elektrycznej u pozwanego, dokonując ostatniego odczytu z tego licznika. Po wymianie licznika, zużycie energii przez pozwanego w okresie od dnia 11 września 2013 roku do dnia 7 listopada 2013 roku w niezamieszkałym budynku jednorodziennym skutkowało wystawieniem faktury VAT na kwotę 1 657,19 złotych. Pozwany reklamował tę fakturę u powoda, jednak bezskutecznie.

W dniu 17 marca 2015 roku powód wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę kompleksową.

/Dowód:

-zeznania świadka M. S. (2)-k. 128 akt,

-przesłuchanie pozwanego M. S. (1)-k. 98 akt,

-dokumenty:

faktury VAT-k.20-21, reklamacja pozwanego-k.22,26-29,120,121-122 akt, pisma powoda do pozwanego-k.23,24,30-31 akt, dokument wymiany licznika-k.25 akt, wypowiedzenie umowy-k.32 akt, nota odsetkowa-k.57 akt, faktury VAT-k.58-66 akt, umowa kompleksowa-k.67-70,89-95 akt, wezwanie do zapłaty-k.71 akt, zdjęcia licznika energii elektrycznej-k.106-109 akt, zlecenie serwisowe-k. 117 akt, pismo pozwanego do powoda-k. 128 akt, protokół szkody-k.119 akt, informacja o czynnościach-k.121 akt, pismo A. do pozwanego-k.143 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. S. (2), złożone na okoliczność niezamieszkiwania i nieobecności pozwanego w przedmiotowej nieruchomości. Jej zeznania są spójne, logiczne i zgodnie z treścią zeznań pozwanego oraz pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Zeznania pozwanego M. S. (1) złożone w charakterze strony Sąd uznał za wiarygodne, także wobec ich zgodności z całym pozostałym materiałem dowodowym w sprawie.

Sąd uznał za autentyczne dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy, których autentyczności żadna ze stron nie zakwestionowała.

Powództwo jest bezzasadne.

Zostało w ocenie Sądu udowodnione w przedmiotowej sprawie, iż posesja przy ul. (...) w L. od 2006 roku pozostaje niezamieszkała. W tej sytuacji oczywistym i logicznym jest, iż zużycie energii elektrycznej, dostarczanej do tego budynku winno być znikome. Najważniejsza w sprawie- sporna faktura wystawiona przez powoda na kwotę 1 656,51 złotych miała dotyczyć zużycia za dwa jesienne miesiące 2013 roku. Jak zauważył pozwany, nie byłby w stanie wygenerować takiego zużycia w tak krótkim okresie nawet wtedy, gdyby wszystkie odbiorniki prądu w budynku pracowały non stop. W ocenie Sądu, wyliczenie przez powoda stanu zużycia energii elektrycznej w posesji pozwanego za sporny okres było błędne. Obowiązkiem powoda było przy tym należyte reagowanie na kolejne reklamacje pozwanego i rzetelne zbadanie sytuacji na miejscu, przede wszystkim pod kątem prawidłowości całej funkcjonowania całej instalacji doprowadzającej energię do budynku, a także zbadanie, czy nie dochodzi w sąsiedztwie do nielegalnego poboru prądu. W ocenie Sądu, w powstałej, wieloletniej sytuacji powód jako profesjonalista nie dołożył należytej staranności przy zbadaniu faktu nadmiernego zużycia energii u pozwanego. Pozwany, jako konsument mógł jedynie składać kolejne reklamacje, co też czynił. Działania faktyczne powoda wobec tych reklamacji z kolei były nieskuteczne

i mało wnikliwe. Sąd podziela przy tym stanowisko pozwanego, iż nie uchylał się on od zapłaty za zużytą energię elektryczną, lecz nie płacił kwot żądanych przez powoda, będąc zasadnie przekonany, iż zużycie zostało naliczone nieprawidłowo.

W tej sytuacji, Sąd nie miał możliwości ustalić, jakie faktycznie było zużycie energii elektrycznej w spornym okresie, które obciążałoby pozwanego, a powód wiarygodnego zestawienia w tym zakresie nie przedłożył i na mocy art. 353 § 1 kodeksu cywilnego a contrario oddalił powództwo w całości.

Wobec treści rozstrzygnięcia, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego po myśli art. 98 § 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego.